

*„Моите представи за доброволците,
помагащи при бедствия и пожари“*

*„Някога всичко ще се оправи, това е нашата надежда;
Днес всичко е добре, ето една илюзия.“ Волтер*

Модерна демокрация и идеологически вакуум, това е съвременният свят. Историческо време, което не е непременно лошо, но е и късмет. Сега всеки може напълно да се посвети на себе си и да управлява собствения си живот. Милиони хора са пленени от идеята да станат доброволци. За едни това е морално задължение, за други приключение.

Доброволецът е човек, за когото добротата и желанието да помага нямат граници, до такава степен, че те са се превърнали в начин за личностно израстване и самочувствие. Той е алтруист, ангажиран да служи на другите, като се стреми да направи света по-добър.

Образът на доброволеца се развива през вековете. Според Аристотел, например, добродетелният живот включва ангажиране с общественото благополучие. През Ренесанса се развиват идеите за обществената отговорност. През Просвещението Русо и Волтер представят доброволната дейност, като индивидуална отговорност, докато стигнем до Жан Пол Сартр и то да се превърне в свободен избор на индивида да се ангажира с действия, които имат смисъл и ценност в обществото.

Днес работата на доброволците е основна част от общественият живот и те играят важна роля в решаването на различни социални, природни и екологични предизвикателства, но бързо се превърна в бизнес, с акцент върху бързите печалби и единичните проекти.

Арферата Зоуи през 2007 във Франция, последвалите статии на Силви Брюнел, в които тя говори за появата на „авантюристи“ и „спасители на човечеството“ и книгата на Пипа Биндел - "Нашето изследване - привилегии, власт и парадокс" от 2021, разкриват образ, който няма нищо общо с истинското лице на героя-доброволец, който с храброст е готов да жертва живота си, за да помогне на ближния, човек който се интересува от съдбата на другите и се стреми да облекчи страданието им, безкористно и без да очаква изгода за себе си.

Помощта на доброволците обаче трябва да бъде ограничена до квалифицирани доставчици и лица, които да са подготвени да реагират на кризи. Решенията трябва да се основават на конкретните нужди, а не на инвеститорските стимули. Всички ние трябва да бъдем подготвени, за да можем сигурно да се справяме с бедствията и да можем самокритично да осмислим действията си.

Напоследък мащабите на природните бедствия, катастрофи и стихии са просто удивителни. Различни стихии бушуват не на шега. Много от нас са усещали силната хватка на природата – земетресение, наводнение, горски пожар, буря, мощна гръмотевична буря, торнадо, ураган и др. Резултатът - хуманитарни кризи, социални и икономически проблеми, въздействия върху околната среда. Човекът просто е безсилен пред стихии и точно тогава има нужда от помощта на друг човек- доброволец.

В този момент на изправяне пред бедствията се появява надеждата, като светлина в мрака. Но надеждата на доброволеца е устойчиво нещо, а той има почти свръхестествена способност да открива възможности за позитивизъм дори в най-малко обнадеждаващите обстоятелства. Уникалният му възглед му позволява да види силите на обединение, солидарност и възможния изход във всеки момент на криза. Доброволческият дух не просто освобождава от страха и безпомощността, но дава вдъхновение за действие и разпознава потенциала за растеж и обновление.

Всъщност да си доброволец не е лесно. Без да притежава качества като: отговорност, компетентност, безкористност и добронамереност, рискува да получи обратен ефект - да загуби живота си и да пострада вместо да помогне. Необходимо е подобряване на структурата на сектора, като се осигурят качествени мисии, сигурност и развитие на доброволците. За да може *„Днес всичко е добре“*, да не остане просто *„една илюзия“*.

*Ирина Ангелова Петрова, 16 години, 10 клас
Гр.София 1000, ул. „106-та“ № 3, 1326 ж.к. Обеля
Моб.тел.:0886955021 Email: 7irina2021@gmail.com*

